մանկադունից, զԳրիգոր և զԿիրակոս, այնչափ հարին չարաչար, մինչև անկան մարմինքն 'ի մարմնոց նոցին, և այնպէս կատարեցան 'ի Քրիստոս։ Զմխիթար բէյիզն և զմի միայնակեաց յազգէ մերմէ տարան յԵգիպտոս և անդ բապանին զնոսա։ Կալան և զՏէր Մկրտիչ Արք եպիսկոպոսն Երուսաղէմի և բազում խոշտանմամբ ոչ կարացին խախտել զնա 'ի հաւատոցն․ ապա կապանօք և ազգի ազգի տանջանօք չարչարեցին, և նա համբերեաց վասն սիրոյն Քրիստոսի, և յաղթեաց յամենայնի Տերամբ, որ տայ համբերութիւն սիրողաց իւրոց։ Յայս նեղութիւնս Աւետարանն իմ 'ի Գողգոթայ մնաց և ոչ կարացի հանել զնա, յորոյ վերայ վշտացաւ սիրտ իմ, և հատաւ յոյս ակնկալութեան իմոյ միւսանգամ տեսանել բացեալ զդուռն տաճարին Ս․ Յարութեան, և զԱւետարանն։ Ապա ածի զմտաւ թէ գողացան զայն, և ես մնացի անյիշատակ, ուրեմն ձեռն արկից գրել զտարեգիրքն (ճաշոց)․ և տացէ ինձ Քրիստոս կեանս տեսանել զխաղաղութիւն աշխարհի և զԱւետարանն, ծախեցից զայն 'ի մարմնաւոր պէտս իմ։ Ողորմածն Աստուած, որ կատարէ զամենայն բարի խնդրուածս՝ զկնի չորից ամաց ետ տեսանել մեզ այնպիսի ուրախութեամբ, զոր այլ ոք չէր տեսեալ, և գտի զԱւետարանս, զխաչն զկոճակն և զկոստեղն քակեալ էին, և ուրախ եղէ 'ի փառս Քրիստոսի։ Եւ վասն առաջի ուխտին որ գրեցի զսա Ս․ Գողգոթայիս ոչ կարացի ուխտաւանց լինել, այլ ետու զսա ըստ այնմ, զքոյս 'ի քոյոց քեզ ընծայեմք յամենայնի կարող Տէր, 'ի թուին Հայոց 814 (1365) 'ի 12 Յուլիսի․ գրեալ 'ի Վարդան վարդապետէ Բարերդցւոյ 'ի գեղջէ Երմնու։ Այն այս Վարդան վարդապետ կացեալ յԵրուսաղէմ ամս 12․ գրէ 2 ճաշոց գիրքս․ մին Գողգոթայի և միւսն Ս․ Փրկչի․ և 1 աւետարան Ս․ Ծննդեան․ երթայ 'ի Սիս և մնայ անդ ամիսս 9․ ձեռնադրի եպիսկոպոս 'ի Տէր Կոստանդին Կաթուղիկոսէ։ Աւետիս արեգայ եղբայր սորին գայ յԵրուսաղէմ, և չգտեալ զնա անդ՝ երթայ 'ի Սիս և առեալ զեղբայր իւր տանի 'ի Ղրիմ, ուր զկնի 6 ամաց վախճանի Աւետիս՝ և ինքն Վարդան եպիսկոպոս գրէ միւս եւս ճաշոց անդ 'ի Ղրիմ վասն Ծննդեան վանաց և առաքէ յԵրուսաղէմ (1377)։